

„Žízni!“ zvyšuje sa intenzita volania. Neruš, Bože, teraz na to nie je priestor. Budem ťa počúvať neskôr, veď sa večer chystám na omšu aj na krížovú cestu. Tam sa môžeme porozprávať. Teraz potrebujem riešiť iný problém, s manželom nám to dlhšie nejde, akosi viazne komunikácia. Možno keby sa inak postavil k danej veci, bolo by tu aj nejaké východisko. To ja by som mala volať po šťastí a harmónii.

„Žízni!“ ozyva sa. Pane, už zase? Mám člena rodiny v nemocnici, treba mu niečo priniesť, nechaj ma teraz tak. Nestíham sa teraz modliť, som v časovom nedostatku. To ja by som mala volať po väčšom pokoji a pohode.

„Žízni!“ Mlč, prosím, Bože. O chvíľu je tu veľká noc, vieš, koľko toho treba pripraviť? Upratovať, zariadiť, navariť, napiecť, prichystať. Najväčšie sviatky roka, čo nevieš, koľko je s tým práce? To ja by som mala volať po oddychu.

„Žízni!“ Pane... veď som ťa prosila, aby si mlčal.

„Dieťa moje, ty po mne žiadostiš mnohé veci a umáraš sa nimi. Ako ti povedať, že nie sú také dôležité, ako im prisudzuješ? Ako ťa naplniť pokojom, keď mi nedáš priestor? Áno, moje srdce túži po tebe, volám „žízni“, pretože sa neviem prestať radovať z tvojej existencie, z toho, že si moja, z blízkosti, ktorú môžeme zakusovať.. Bažíim po

tebe, pretože ťa mám rád a túžim patriť do tvojho života, chcem s tebou prechádzať každým okamihom, podopierať ťa v ťažkých chvíľach, stáť pri tebe, keď sa necítiš dobre, smiať sa nad úspechmi ale aj zdravou kritikou. Áno, žízni po tebe, človek.“

... prepáč, Pane. Aj ja ti často túžim povedať, ako ťa potrebujem, ale zostávam len pri túžbe a neurobím krok vpred. Často sa chcem s tebou stretať v modlitbe, ale zostávam len pri prázdnych slovách a monológoch. Často ti chcem odovzdať celý svoj život, ale keď príde na lámanie chleba, ponuku stiahnem, lebo neladí s mojimi predstavami. Často viem o tebe rozprávať siahodlhé a hlboké veci, ale praktický život viery mi unikol už dávno. Často ti chcem vložiť do rúk ľudí a vzťahy, ale pritom v sebe žijím staré zranenia a krivdy. Často kritizujem druhých za ich postoje, ale nevidím, že ten postoj je, ale nevidím, že ten postoj mám aj ja. Často sa robím dôležitá a skúsenejšia, než iní, ale nevidím, že v mnohých veciach sú ďaleko predo mnou. Často vidím svoje utrpenie ako ťažký údel a chcem, aby ma obdivovali, ako ho nesiem, ale nevidím, že je to len kopa mojej pýchy.

„Žízni!“ Áno, Pane. Už viem. Po celý ten čas to volala moja duša... Po tebe.

Sobota
30.3.2019

Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“
(Lk 18, 9-14)

Milý mýtnik,

vdaka za tvoju pokoru. Prosil si o milosrdenstvo, lebo si pochoopil, že Boh sa nepozerala na hriech, ale na úprimnú kajúcnosť.

Ťažko mi ísť na spoveď.

Pýcha – tá ma tlačí, bráni mi dať odpoveď, ktorá sa ti páči.

Na ňu to dnes zvalím, tak je to vždy ľahšie.

Tú trochu pravdy v sebe - či by som ju našiel?

Ako hľadať, Pane, s lenivosťou ducha?

Vari nájdem studňu aj uprostred sucha?

Čo ulovím v sieti?

... prepáč mi to, Pane, mám zmyšľanie detí.

Maličké a smiešne!

Tak ma, prosím, poteš. Milujúc a nežne.

Zopakuj mi slová: „Chod' a už viac nehreš.“

Pôstne listy 2019

3. TÝŽDEŇ

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

Nedela
24.3.2019

Mojžiš si povedal: „Pôjdem sa pozrieť na tento zvláštny jav, prečo ker nezhára.“ Keď Pán videl, že sa prichádza pozrieť, Boh ho z trňového kra oslovil: „Mojžiš, Mojžiš!“ On odpovedal: „Tu som.“
(Ex 3, 1-8a. 13-15)

Milý Mojžiš..

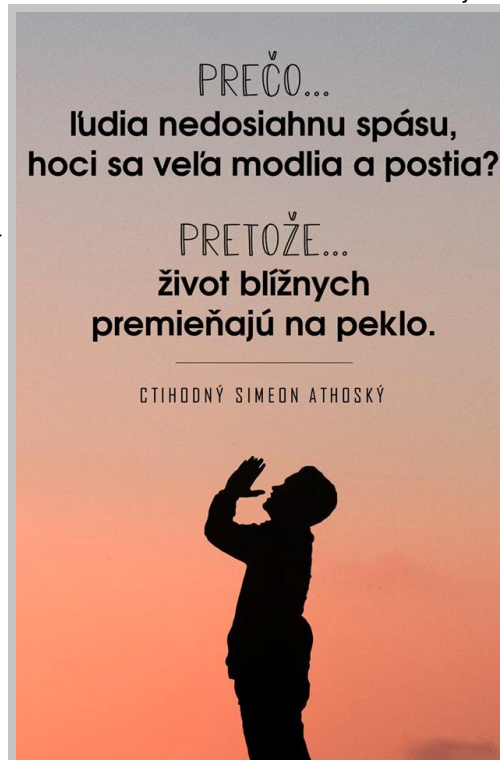
Pre teba to bol obyčajný všedný deň. Pásol si ovce. Tak ako každý deň, aj teraz si vstupoval do púšte, do prázdnoty, nehostinnosti prostredia. A tu zrazu stojí pred tebou tajomstvo – horiaci ker, ktorého plameň pohlcuje. Nerozumieš? Nechápeš? Žasneš? Je to tajomstvo, ktoré vstupuje do tvojej všednosti, oslovuje ťa, púta tvoju pozornosť, a ty zrazu túžiš ísť k nemu. A Boh vidí túžbu tvojho srdca, volá ťa menom a sám sa ti dáva v rozhovore poznať, predstavuje ti veľké veci, ktoré robí v živote ľudí. Vraví – Ja som!, existujem, som živý, prítomný v každej

životnej situácii, prázdnote, všednosti - a premieňam ju.

Mojžišovo srdce sa formovalo práve na púšti. 40 rokov ho tu nik nevidel, nik ho

spoznáva svoje tajomstvo. Občas mám strach, čo v sebe nájdem. Som zakorenovaný vo svojej každodennosti, zvyku, bojím sa vykročiť, byť v modlitbe tvorivejší,

neviem pomenovávať veci v sebe. Cítim nehostinnosť a nepokoj svojho vnútra. No nikdy nepochopím veci, ktoré sa vo mne dejú, ak nie pred Bohom. Môžem si to nahovárať, ale len Boh mi odhaľuje vnútro. Ak túžim, aby moje vnútro nezostalo zakrpatené, mal by som sa s ním rozprávať, ešte predtým, ako pôjdem niečo robiť a prežívať vzťahy. Rozhovor s Bohom, to sú dve živé osoby, kde Boh môže rozprávať a meniť ma. Chce, aby som sa pre neho znova nadchol a cítil to

nechválil, musel odvieť svoju prácu. A práve vtedy ho Boh pozýva, lebo jeho srdce je pripravené... Chce to odvalu vstúpiť do života s Bohom, však? Vykročiť na púšť, ktorá ukazuje, čo je v človeku. V prítomnosti Boha človek

tajomstvo lásky, ktorá nezhára. Aby nadšenie nebolo iba chvíľkovým vzplanutím, ale trvalým rozhodnutím, ktoré premieňa moje postoj. Boh si ma vychováva, aby môj vzťah s ním prechádzal do konkrétnych skutkov.

Dondelok

25.3.2019

Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas‘, milosti plná, Pán s tebou.“ (Lk 1,26-38)

Drahá Mária...

Boh mi ťa v tomto texte evanjelia predstavuje do detailov. Nielen konkrétny kraj a miesto, kde si žila, nielen pokolenie a tvoje meno, ale všetky záchvevy tvojho srdca. Prečo som si to nikdy predtým nevšimla? Predstavuje mi ťa aj s Jozefom ako ľudí, ktorí vpustili Boha do svojho vnútra a Boh cez nich robí veľké veci. Oslovuje ťa „plná milosti“, lebo si mu vo svojom živote vedela dať priestor, vedela si byť prázdna samej seba, bez egoizmu a požiadaviek. Ak by si sa robila dôležitá, Boh mi nemal kam vstúpiť. Možno si mnohým veciam nerozumela, no dôverovala si. Bez reptania. Namiesto otázok „prečo?“ si o všetkom v srdci premýšľala a vykročila do dobrodružstva s Bohom. Mohla si všetkým v Nazarete vysvetľovať, že Boh v tebe koná zázrak, no ty si všetko mlčky uchovávala v srdci a dôverovala.

Máriu si Boh vyvolil pre jej pokoru a jednoduchosť. Nekomplikovala. Nestresovala. Nehľadala spôsob, ako vycúvať zo zložitej Božej požiadavky. Mohla, no neurobila tak. Dôverovala. Viem aj ja

tak Bohu dôverovať? Čo mu ponúkam – svoje predstavy o živote alebo nechám jeho, aby ma naplnil? Mária sa zamerala na Boha. Používala málo slov a veľa srdca. Nechala zostúpiť Boha do svojho bydliska, domu, do konkrétnej chvíle, upriamila sa na Božie konanie v každodenných situáciách. Bola snúbenicou, matkou, vychovávala dieťa. Zažívala všetky životné situácie, ktoré sú nám známe. A snažila sa, aby všetko v jej živote vychádzalo z ticha a s Božím požehnaním.

Utorok

26.3.2019

Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý bol dlžen desaťtisíc talentov. ... a pán sa nad sluhom zlutoval, prepustil ho a odpustil mu aj dlžobu. (Mt 18, 21-35)

Milý sluha,

tak veľa si dostal do daru. Uvedomuješ si to vôbec? Pán ti požičal 10 000 talentov, čo je približne 360 000 kg zlata. To nie je veľa, to je nekoene veľa! Je k tebe štedrý, no čaká, ako odpovieš. Je tvoje

srdce vnímavé a citlivé voči ostatným?

Veľa si dostal do daru možnosti k dobru v maličkostiach dní.

Čo povieš Bohu, ak si bol nečinný?

Že nedalo sa milovať, lebo nebol čas?

Že utrpenie bolí a nechceme ho v nás?

Veľa si dostal do daru možnosti k láske v maličkostiach dní.

Ak vravíš k Bohu, buď k Nemu úprimný. Že si bol, človek, lenivý, a nie jedenkrát a že pýcha spôsobí veľmi rýchly pád.

Veľa si dostal do daru možnosti vďaka v maličkostiach dní.

Čo vravíš na to, že si bol nevďačný?

Že nenašli sa dôvody, čo by za to stáli?

Či z tej kopy darov sa ti každý máli?!

Veľa si dostal do daru možnosti pokory v maličkostiach dní.

Zamíkní trochu. Bol si v tom účinný?

Veľa si dostal do daru...

Streda

27.3.2019

„Len dávaj veľký pozor na seba a na svoju dušu a nezabudni na veci, ktoré si videl na vlastné oči, nech nevymiznú z tvojho srdca...“ (Dt 4, 9)

Milý človek,

nedovoľ svojmu srdcu, aby zabudlo. Pripomínaj si, čo pekné si s Bohom zažil. Praj, raduj sa, ďakuj v modlitbe. Boh šiel kvôli tebe až na kríž.

Tie chvíle s Bohom, to neznamená, že sa splní presne to, po čom túžim...ale že napriek bolesti a ťažkostiam uverím v nádej... Tie chvíle s Bohom je aj moment, keď ležim v nemocnici a príde ku mne sestrička a vezme ma za ruku, len tak, na povzbudenie... Tie chvíle s Bohom, to je situácia, keď mi niekto lezie na nervy, no poviem si – možno je vnútrome oveľa bohatší ako ja, len má teraz zlé obdobie... Tie chvíle s Bohom, to je možnosť ísť na svedčanie a chcieť

neustále vstávať po vnútornom súboji...

Štvrtok

28.3.2019

„Čujte dnes jeho hlas: „Nezatvrdzujte svoje srdcia ako v Meribe, ako v dňoch Massy na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia, skúšali ma, hoci moje skutky videli.“

(Ž 95, 8-9)

Srdce moje,

čo v sebe nosíš a aké vlastne si?

Dostala som darček. Malé, z dreva vyrezané srdce a v ňom znova vyrezaný tvar srdca. Pár dní mi ležal na stole. Po každom dni v práci mi naň padol pohľad. Raz som prichádzala nahnevaná a vtedy som hromžila, aká hlúpa a ťarbavá srdcom viem byť, inokedy som prišla nadšená, koľko tvorivej lásky som v ňom objavila. Malé, z dreva vyrezané srdce a v ňom znova vyrezaný tvar srdca. Symbol otvorenosti alebo mojej prázdnoty?

Otvorenosť = radosť. Keď dovoľím srdcu, aby stratilo radosť z tých drobných, jednoduchých vecí, tak srdce tvrdne. Začína vidieť negatívne, závidí, nedopraje, má strach, nedokáže milovať. Nedokáže sa otvárať. Práve radosť je jedným z postojov, kedy sa moje srdce formuje,

vtedy akoby mätko, stávalo sa jemnejším, otvára sa do korán Božiemu pôsobeniu, je vnímavejšie na potreby druhých. A ruka v ruke s otvorenosťou srdca prichádza láska. Tá úprimná, pravá, keď sa prestávam točiť iba okolo seba.

Piatok

29.3.2019

Zákonník mu vravel:

„Dobre, Učiteľ, správne si povedal: „Jediný je a okrem neho iného niet; a milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily“ a „milovať blížneho ako seba samého“ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“

(Mk 12, 28b-34)

Milý zákonník,

Ty si to pochopil hneď. Treba žiť po Bohu celým svojim bytím...

„Žizním!“ šepol Boh z kríža, kam som ho odsunula. Pssst, ticho, Bože, sú tu dôležitejšie veci. Dnes ma v práci celkom nedocenili tak, ako som dúfala. Nerozumiem tomu, veď som nič nepokazila. Prečo si nezariadil, aby si to riaditeľ všimol? Bolo to pre mňa také významné. Mohlo by to znamenať nejakú finančnú odmenu, a to sa počíta. To ja by som mala volať po ocenení.